

РЕШЕНИЕ

№ 490

гр. София, 30.01.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 30 състав,
в публично заседание на 07.12.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мая Сукнарова

при участието на секретаря Валентина Христова, като разгледа дело номер **6461** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във вр.с чл.31, ал.19 от Закона за биологичното разнообразие (З.). Образувано е по жалба от изпълнителния директор на Изпълнителна агенция по горите (И.) против решение № 04-ОС/02.06.2022 г. на министъра на околната среда и водите, в частта по т. 5 от раздел „Условия“, с която на изпълнителния директор на И. към Министерство на земеделието/директорите на Регионалните дирекции по горите е възложено да извършват контрол при изпълнението на предвидените дейности и мероприятия в горските територии, както и за постигането на заложените цели в съгласуваните с решението Горскостопански план (Г.), Ловностопански план (ЛСП) и План на дейностите за опазване на горските територии от пожари (ПДОГТП) на Териториално поделение „Държавно горско стопанство „Е.“ (ТП Д. „Е.“), като изпълнителният директор на И. е задължен да изготвя и предоставя доклад за извършения контрол на министъра на околната среда и водите на период от 5 години в шестмесечен срок от изтичане на посочения срок. С жалбата се твърди, че решението в оспорената му част е нищожно, тъй като неправомерно извън обхвата на предоставените му правомощия министърът на околната среда и водите прехвърлял задълженията си за осъществяване на контрол по З. на друг административен орган, който е извън структурата на МОСВ. Алтернативно твърди, че актът в оспорената му част е незаконосъобразен като постановен в противоречие материалния закон и в несъответствие с неговата цел. Искане се прогласяване на нищожността на т.5 от раздел „Условия“ на решение № 04-ОС/02.06.2022 г. на министъра на околната среда и

водите, а алтернативно – отмяната ѝ като незаконосъобразна.

Ответникът – министърът на околната среда и водите в представен по делото писмен отговор и в открито съдебно заседание чрез процесуалния си представител юрк. И. Т. оспорва жалбата като неоснователна. Моли съда да я отхвърли, както и да му присъди юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура не взема участие в производството по делото.

Административен съд – София град, второ отделение, 30-ти състав, намира жалбата като подадена от надлежна страна, при наличие на правен интерес, срещу годен за обжалване административен акт и в преклузивния срок по чл.149, ал.1 от АПК за процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

С решение № 04-ОС/02.06.2022 г., на основание чл.31, ал.7 от З., чл.18, ал.1 от Наредба за условията и реда за извършване на оценка за съвместимостта на планове, програми и проекти и инвестиционни предложения с предмета и целите на опазване на защитени зони (Наредба за ОС), във вр. с чл.6а, т.1, б.,г“ от същата наредба и представено уведомление с вх. № НСЗП-240/21.05.2021 г. на МОСВ и допълнителна информация с вх. № НСЗП-240/30.08.2021 г. и вх. № 12-00-227/30.03.2022 г., министърът на околната среда и водите е съгласувал Горскостопански план (Г.), Ловностопански план (ЛСП) и План на дейностите за опазване на горските територии от пожари (ПДОГТП) на Териториално поделение Държавно горско стопанство (ТП Д.) „Е.“, които няма вероятност да окажат значително отрицателно въздействие върху природни местообитания и местообитания на видове, предмет на опазване в защитени зони BG0000195 „Река Т. 2“, BG0000198 „С. река“, BG0000217 „Ждрелото на река Т.“, BG0000218 „Д. възвишения 1“ и BG0000219 „Д. възвишения 2“ за опазване на природните местообитания и на дивата флора и фауна и BG0002021 „С.“, BG0002026 „Д. възвишения“, BG0002027 „Язовир Малко Ш.“ и BG0002066 „З. С.“ за опазване на дивите птици. С оспорената т.5 от Условията на посоченото решение на изпълнителния директор на Изпълнителната агенция по горите към Министерство на земеделието/директорите на Регионалните дирекции по горите се възлага да извършват контрол при изпълнението на предвидените дейности и мероприятия в горските територии, както и за постигането на заложените цели в съгласуваните с решението Г., ЛСП и ПДОГТП на ТП Д. „Е.“, като изпълнителният директор на И. е длъжен да изготвя и предоставя доклад за извършения контрол на министъра на околната среда и водите на период от 5 години, който доклад следва да се предоставя в шестмесечен срок след изтичане на посочения период.

В общата информация за предложените планове се посочва, че същите са възложени за разработване в периода 2019/2020 г. и предстои да бъдат утвърдени от изпълнителния директор на И. към Министерство на земеделието, храните и горите. Те не попадат под разпоредбите на Закона за опазване на околната среда (ЗООС) и съответно не подлежат на регламентираните с Глава шеста от него процедури по оценка на въздействие върху околната среда (О.) и екологична оценка (ЕО), но попадат в обхвата на чл.2, ал.2 от Наредбата за ОС. С писмо изх. № НСЗП-240/05.08.2021 г. на МОСВ възложителят е уведомен, че предвид териториалния обхват на Г., ЛСП и ПДОГТП на ТП Д. „Е.“ и характера на предвидените с тях дейности, компетентният орган е преценил необходимостта от провеждане на процедура по оценка за съвместимостта им с предмета и целите на опазване на защитените зони по реда на Глава втора от Наредбата за ОС. Съгласно

внесеното уведомление по чл.10, ал.1 и 2 от Наредбата за ОС, приложената обяснителна записка и внесената допълнителна информация към тях, територията на ТП Д. „Е.“, попада в границите на девет защитени зони („Натура 2000” места) по смисъла на З., подробно описани в оспореното решение.

Като мотиви на оспорения акт е посочено, че горскостопанските дейности, заложи в Г., ЛСП и ПДОГТП на ТП Д. „Е.“ са в съответствие с утвърдената от изпълнителния директор на И. „Система от режими и мерки за стопанисване на горите, попадащи в горските типове природни местообитания, включени в Европейската екологична мрежа Натура 2000“. На второ място, предвид местоположението на предвижданията, вида и обема им, липсвали данни, които да дават основание за унищожаване и/или увреждане в значителна степен на типове природни местообитания и свързаните с тях видове, значителна и трайна фрагментация на местообитанията им, изолация на животински видове, както и прекъсване на биокоридорни връзки в и извън границите на засегнатите защитени зони, като са посочени причините за това. На следващо място, при поэтапното реализиране на горскостопанските дейности, заложи в Г., ЛСП и ПДОГТП на ТП Д. „Е.“ в рамките на 10 години липсвали данни, които да дават основание за значително увреждане и значителна трансформация на местообитанията вкл. трайно влошаване на качествата на местообитанията за размножаване, хранене, укритие и/или миграция на видовете, вкл. птици, предмет на опазване в защитените зони, както и до продължително и значително безпокойство, вкл. кумулативно въздействие по отношение на предмета и целите на опазване в тях, предвид това, че предвижданията на плановете не са свързани с промяна в предназначението на територията и същата в бъдеще ще продължи да предоставя подходящи местообитания за размножаване, хранене, почивка и укритие на видове животни, предмет на опазване. Посочено е също, че характерът и продължителността на предвидените в Г., ЛСП и ПДОГТП на ТП Д. „Е.“ дейности нямали да нарушат целостта и кохерентността на засегнатите защитени зони, вкл. на мрежата Натура 2000. Не се очаквало реализацията на Г., ЛСП и ПДОГТП на ТП Д. „Е.“ да доведе до кумулативно въздействие със значителен ефект върху природните местообитания, видове, вкл. птици и техните местообитания, опазвани в защитените зони, в резултат на реализацията на плановете спрямо одобрените до момента плановете, програми и/или проекти със сходен характер в тях. При провеждането на предвидените с Г., ЛСП и ПДОГТП на ТП Д. „Е.“ дейности не се очаквало генериране на шум, емисии и отпадъци във вид и количества, които да окажат значително отрицателно въздействие върху типове природни местообитания, популации и местообитания на видове, предмет на опазване в защитените зони.

С цел предотвратяване, намаляване и възможно най-пълно отстраняване на предполагаемите отрицателни въздействия върху защитените зони и техния предмет на опазване, е предвидено в Г., ЛСП и ПДОГТП на ТП Д. „Е.“ да се отразят следните условия: 1. инвестиционните предложения/проекти за ремонт на пътища и сгради, както и строителството на автоматични стационарни станции в обхвата на ТП Д. „Е.“ могат да бъдат осъществени само след като за тях бъдат проведени необходимите съгласувателни процедури по реда на екологичното законодателство от компетентния орган по околна среда; 2. с цел опазване на популациите на видовете птици и бозайници, предмет на опазване от З. да не се поставят биотехнически съоръжения, както и да се обособяват дивечови сечища, ниви, ливади и ловни просеки на разстояние 300 м от границите на ПР „Б.” и ПР „Долна Топчия”; 3. с цел опазване

на местообитанията и популациите на видовете безгръбначни, птици и дребни бозайници, предмет на опазване в защитените зони, следва при маркиране на насажденията в природните местообитания при наличност да се оставят 8 до 10 м³/ха мъртва и/или гниеща дървесина от запаса на насажденията, с изключение на горите с висока степен на пожарна опасност; 4. при маркиране на насажденията (при наличност) да се оставят 3-5 бр. дървета на хектар с диаметър над 20 см на височина 130 см с цел осигуряване на биотопна дървесина, които да бъдат обозначени на терена с траен знак, с цел опазване на видовете свързани с тях, предмет на опазване. При маркиране на насажденията за сеч в границите на цялото стопанство да се оставят дървета с хралупи и единични и групи от стари дървета с цел опазване на местообитанията на дивите птици; 5. изпълнителният директор на И. към Министерство на земеделието/директорите на Регионалните дирекции по горите да извършват контрол при изпълнението на предвидените дейности и мероприятия в горските територии, както и за постигането на заложените цели в съгласуваните с решението Г., ЛСП и ПДОГТП на ТП Д. „Е.“, като изпълнителният директор на И. е длъжен да изготвя и предоставя доклад за извършения контрол на министъра на околната среда и водите на период от 5 години. Докладът се предоставя на министъра на околната среда и водите в шестмесечен срок от изтичане на срока по предходното изречение.

С жалбата се оспорва петото условие.

Съдът след извършена на основание чл.168, ал.1 от АПК проверка за законосъобразност на оспорения акт на основанията по чл.146 от АПК, приема от правна страна следното:

Решение № 04-ОС/02.06.2022 г., т.5 от раздел „Условия“ от което се обжалва, е постановено от компетентния по чл.115 от З. във вр. с чл.6а, т.1, б.,в“ от Наредбата за ОС орган - министърът на околната среда и водите при условията на заместване от заместник-министъра на околната среда и водите по силата на заповед № РД-433/27.05.2022г.

Актът е издаден в писмена форма и съдържа изискуемите реквизити по чл.59, ал.2 от АПК с посочени фактически и правни основания.

Не са допуснати съществени процесуални нарушения, които да са основание за отмяна на акта.

Правилно е приложен и материалния закон. Оспореното решение е издадено на основание чл.31, ал.7 от З. и чл.18, ал.1 от Наредбата за ОС. Съгласно чл.31, ал.7 от З., в процедура по оценка на планове, програми, проекти и инвестиционни предложения съгласно Наредбата за ОС, когато прецени, че няма вероятност планът, програмата, проектът или инвестиционното предложение да окаже значително отрицателно въздействие върху защитената зона, компетентният орган го съгласува с решение, като може да определи конкретни условия, изисквания и мерки за опазване на защитената зона при осъществяване на плана, програмата, проекта или инвестиционното предложение. В тези случаи условията, изискванията и мерките в решението на компетентния орган са задължителни за възложителя на инвестиционното предложение, плана, проекта или програмата и за съответните компетентни органи по тяхното одобряване съгласно други закони – чл.31, ал.14 от З.. Не е налице основание изричният текст на специалния закон да бъде тълкуван ограничително спрямо правомощията на министъра на околната среда и водите. Съобразно правилата за тълкуване, установени в чл.46, ал.1 от Закона за

нормативните актове (ЗНА), разпоредбите им се прилагат според точния им смисъл, а ако са неясни, се тълкуват в смисъла, който най-много отговаря на други разпоредби, на целта на тълкувания акт и на основните начала на правото на Република България. Целите на З. са прогласени в чл.2 и с този закон се уреждат отношенията между държавата, общините, юридическите и физическите лица по опазването и устойчивото ползване на биологичното разнообразие в Република България – чл.1, ал.1 от З.. С оглед посочените цели ирелевантни са наличието или липсата на йерархична подчиненост между административните органи, упражняващи правомощията си – в частност, в процедура по съгласуване на планове, програми, проекти и инвестиционни предложения съгласно Наредбата за ОС. След като министърът на околната среда и водите е компетентен орган съгласно чл.6а, т.1 от Наредбата за ОС, въпрос на негова преценка по целесъобразност е какви условия да постави към плановете. Тази преценка е извън предмета на съдебния контрол – чл.145, ал.1 от АПК. В пределите на предоставената му от специалния закон оперативна самостоятелност министърът може да включи условията, които по негово усмотрение са необходими за гарантиране целите на закона.

Възложените задачи на изпълнителния директор на И. в т.5 „Условия“ за контрол и доклади изцяло съответстват на дейностите, извършвани от И. съгласно чл.156, ал.1 от Закона за горите (ЗГ) и специализираната й администрация - чл.16-19 от Устройствения правилник на И.. Тъй като изпълнителният директор на И. ръководи агенцията – чл.3, ал.1 и чл.5, ал.1 т.1 от Устройствения правилник на И., той се явява надлежен адресат на задълженията, наложени с оспореното условие. Изпълнението им се явява и функция, определена на основание чл.31, ал.14 от З. и това изпълнение е правомощие, изрично предвидено в чл.5, ал.1, т.23 от посочения Устройствен правилник.

Съгласно чл.196, ал.1 от ЗГ, И. и нейните структури осъществяват контрол по прилагането на закона по отношение на всички дейности в горските територии. Следователно, изискванията, поставени с оспореното условие, са изцяло в съответствие и в пределите на функциите на агенцията. Тук е мястото да се цитира и разпоредбата на чл.118, ал.1, т.8 от З., съгласно която Министерството на земеделието, Министерството на регионалното развитие и благоустройството и другите държавни органи и техните поделения, както и общините, в сферата на своята компетентност контролират дейността на собствениците или ползвателите на земи, горски територии и водни площи, включени в Националната екологична мрежа. Съдът изрично се позовава и на нормата на чл.156, ал.1, т.5 от ЗГ, съгласно която И. контролира разработването и изпълнението на горскостопанските планове. Ето защо изцяло неоснователни са възраженията в жабата за липсата на правомощия на министъра на околната среда и водите да възлага контрол свързан с дейностите и мероприятията в горските територии и за изпълнение на целите на съгласуваните планове. Контролът, който се извършва от И. е единствено в рамките на правомощията на този орган и не излиза извън обхвата на същите.

Не се установява и твърдяното противоречие между оспорения акт и Директива 92/43/ЕИО на Съвета от 21 май 1992 година за опазване на естествените местообитания и на дивата флора и фауна и Директива 2009/147/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 30 ноември 2009 година относно опазването на дивите птици. Задължението на министъра на околната среда и водите да осигури контрол, мониторинг и докладване се изпълнява именно чрез предприемане на адекватни

мерки, включително чрез възлагане на задачи на други правни субекти, които са в състояние да ги осъществят. В случая, предвид естеството на изискуемите действия и предоставените от нормативната уредба правомощия това са изпълнителният директор на И. и директорите на Регионалните дирекции по горите.

Неоснователно е и възражението, че в предходни решения със същия предмет не е било поставяно аналогично условие. На първо място, представеното решение № 29-ОС/10.12.2021г. е изцяло неотнормимо към настоящия спор. На второ място, в случая, че е намерил, че упражняваният до момента контрол върху дейностите не е достатъчен, издателят на оспорения акт е длъжал незабавно да отстрани пропуската и такова условие да бъде включено, за да бъдат постигнати целите на нормативната уредба относно опазването на защитени зони. С оспореното условие по т.5 от решението не се добавят нови задължения на изпълнителния директор на И., а се поставят конкретни задачи в рамките на дължимите съобразно ЗГ действия. В случая, тези задачи се състоят в това, да бъде упражняван контрол за изпълнението на конкретно предвидените в плановете дейности и мероприятия и постигането на заложените цели. Липсата на такъв контрол изцяло би лишил от смисъл процедурата по съгласуването на тези плановете. Поради тази причина, не може да се приеме, че е незаконосъобразно поставянето на условие за докладване на констатациите в определени срокове и периоди.

В заключение, съдът приема, че решение № 04-ОС/02.06.2022 г. на министъра на околната среда и водите е законосъобразен административен акт, поради което жалбата срещу оспорената му част следва като неоснователна да бъде отхвърлена.

При този изход на спора искането на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение на основание чл.143, ал.3 от АПК и чл.78, ал.8 от ГПК във вр. с чл.144 от АПК следва да бъде уважено. Съобразно чл.24 от Наредбата за заплащане на правната помощ, във връзка с чл.37, ал.1 от Закона за правната помощ и с оглед фактическата и правна сложност на делото, размерът на възнаграждението следва да се определи на 100 лв.

Водим от горното и на основание чл.172, ал.2, предл. последно от АПК, Административен съд – София град, второ отделение, 30-ти състав,

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на изпълнителния директор на Изпълнителна агенция по горите срещу решение № 04-ОС/02.06.2022 г. на министър на околната среда и водите, в частта по т.5 от раздел „Условия“.

ОСЪЖДА Изпълнителна агенция по горите да заплати на Министерството на околната среда и водите сумата от 100 (сто) лева разноси по делото за юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщението пред Върховния административен съд на Република България.

Съдия: